AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs: Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Bu itenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versnoy.

Conferentie over Plan-Schuman begonnen

Verplichte samenwerking i.p.v. dumping en discriminatie

Parijs — De gedelegeerden uit Frankrijk, West-Duitsland, Italië, België, Nederland en Luxemburg zijn Dinsdag in de Salon l'Horloge op het Franse departement van buitenlandse zaken een gekomen voor de conferentie over het plan-Schuman tot vereniging van de West-Europese steenkool- en staalindustrie onder gemeenschappelijk beheer. In zijn openingsrede verklaarde Schuman, dat het essentiële van zijn plan was, het in de plaats stellen van een verplichte samenwerking voor de oude practijken van dumping en discriminatie.

PARLEMENTAIRE ARBEID IN BELGIE HERVAT.

Brussel — De parlementaire arbeid werd heden in België hervat na een onderbreking van maanden, toen de Kamer van Afgevaardigde vandaag bijeenkwam om de leden te beëdigen. De Senaat zal niet vóór 28 Juni bijeenkomen, aangezien slechts gedeelte van de rechtstreeks gekozen senatoren en die, welke door de provinciale staten zijn gekozen momenteel bekend is. Men verwacht, dat de samenstelling van de Senaat na 28 Juni er als volgt zal uitzien: katholieken 91, socialisten 62, liberalen 19 en communisten 3 zetels, hetgeen voor de katholieken een meerderheid betekent van 7 zetels.

Nadat de Senaat op 28 Juni definitief vaststaat, zal de homogeen katholieke regering voor het eerst in het parlement verschijnen om een vertrouwensvotum te krijgen. Vóór deze datum zal de regering niettemin — enigszins in strijd met het parlementair gebruik — een aantal wetsontwerpen, „welke niet van politieke betekenis zijn, indienen die vandaag door de Kamer moeten worden goedgekeurd, indien de Senaat hen op 28 Juni, tezamen met het ontwerp dienstplicht, dat slechts door de Kamer is goedgekeurd, moet behandelen. Nadat de regering een motie van vertrouwen zal hebben gekregen, zullen de Kamer en de Senaat in een gemeenschappelijke zitting bijeenkomen om de afschaffing van de regentschapswet te bespreken, hetgeen het eerste programma-punt van de katholieke regering is. Frans van Cauwelaert zal de gemeenschappelijke zitting presideren.

ERITREA-KWESTIE GORDIAANSE KNOOP.

Lake Success — De commissie van vijf leden van de Verenigde Naties voor de toekomst van Eritrea heeft, naar verluidt, een rapport opgesteld, dat „hopeloos verdeelde meningen weerspiegelt. Volgens welingelichte kringen te Lake Success zou het rapport, dat over enkele dagen gepubliceerd wordt, eigenlijk uit „drie minderheidsrapporten" bestaan, waarin de tussen haakjes toegevoegde landen de volgende meningen uitspreken: Eritrea moet onder direct trustschap van de Verenigde Naties worden geplaatst voor een bepaalde periode, totdat het land rijp is voor onafhankelijkheid (Guatemala en Pakistan). Eritrea moet direct bij Ethiopië gevoegd worden (Noorwegen). Eritrea moet met Ethiopië een federatie vormen (Zuid-Afrika en Burma).

OOSTZEE GESLOTEN GEBIED.

Washington — Washington en Kopenhagen hebben gereageerd op een verhandeling van een Russische juridische candidaat in „Staat en Wet", het orgaan van de Russische academie van wetenschappen. In de dissertatie van een zekere Molodtsof wordt betoogd, dat de landen aan de Oostzee wettelijk en historisch gerechtigd zijn oorlogsschepen van andere landen uit de Oostzee te weren „en daardoor de Engels-Amerikaanse imperialistische veroveringsplannen te verijdelen."

WERK-VERZUIMERS VOOR DE RECHTER.

Londen — In Polen zijn de eerste processen begonnen ter bevordering van de „socialistische discipline der arbeiders", aldus de „Times". Vele arbeiders, die van de arbeidsverzuim worden beschuldigd, moeten voor de plaatselijke rechters verschijnen, waar zij gewoonlijk gestraft worden met 10 tot 25% loonsverlaging.

ONDER IN DE ZAK DE REKENING.

La Paz — Volgens de Peruaanse omroep hebben de onlusten van onlangs 80 doden en 200 gewonden geëist.

RECHTSE TERREUR OOK BEKNOT.

Tokio — Het Japanse ministerie van justitie heeft Dinsdag de ontbinding bevolen van zeven „terroristische" organisaties in het gehele land. Eén dezer organisaties is de „Sjin Nippoon Sseinen" (de nieuwe Japanse jeugdpartij), die terroristische activiteit voert onder de dekmantel van anti-communisme, aldus een communiqué. Het ministerie waarschuwt, dat, daar de rechtse extremisten in staat zijn gesteld zich aan onwettige activiteit schuldig te maken door hun voordeel te doen met de huidige maatregelen tegen de communistische leiders, zij de pogingen tot democratisering van Japan verijdelen.

GOED NIEUWS VOOR RHEUMATIEK-LIJDERS.

New York — Cortisone, het nieuwe geneesmiddel tegen rheumatische aandoeningen, zal op grote schaal ter beschikking van Amerikaanse ziekenhuizen worden gesteld. Het middel stimuleert de natuurlijke correctieve krachten in het lichaam van de patiënt, welke door de ziekte buiten werking zijn gesteld.

Communistische partij in Zuid-Afrika verboden

Kaapstad — Het Zuid-Afrikaanse Huis van Afgevaardigden heeft Dinsdag zonder hoofdelijke stemming het wetsontwerp goedgekeurd tot verbod van de communistische partij en alle communistische activiteit. Het ontwerp is nu naar de Senaat gezonden. Kort voor het Huis het ontwerp goedkeurde, deelde de enige communist in het Huis, San Khan, mede, dat de partij van heden af ontbonden is. Met 64 tegen 49 stemmen verwierp het Huis een amendement van de oppositie-leider Strauss, waarin geweigerd wordt het ontwerp in derde lezing te aanvaarden, omdat het het communisme poogt te bestrijden met de middelen van de politiestaat".

De communistische leider Kotane verklaarde, dat meer dan 3000 personen lid zijn van de communistische partij. Hij gaf te kennen, dat de gekleurde bevolking sterk in de meerderheid is in de partij.

TUMULT IN AUSTRALISCHE KAMER.

Canberra — In het Australische Huis van Afgevaardigden is tumult uitgebroken bij de strijd om de aanvaarding van het wetsontwerp tegen de communisten. Boven het rumoer uit hoorde men premier Menzies de Labourpartij ervan beschuldigen, dat zij het wetsontwerp waardeloos wensten te maken. Indien het ontwerp niet een effectieve wet zou worden, zou Menzies het geheel intrekken. Het tumult bereikte een hoogtepunt, toen de regering weigerde een door de Labourmeerderheid in de Senaat goedgekeurd amendement te aanvaarden. De „Melbourne Sun" verklaart, dat Menzies de leden van de regeringsfractie heeft medegedeeld, dat hij de gouverneur-generaal zou verzoeken beide Huizen te ontbinden, indien de Senaat onwillig bleef.

BRAND BIJ MALAN.

Kaapstad — In een der slaapkamers van het huis van Malan, de Zuid-Afrikaanse premier, is Dinsdagmorgen vroeg brand uitgebroken. Via een balcon konden Malan en zijn aangenomen dochter in veiligheid worden gebracht. ter Marietje door de brandweer Mevrouw Malan verliet het met rook gevulde huis zonder hulp. De brand richtte weinig schade aan, daar de brandweer hem spoedig bedwongen had. Malan kon overdag zijn gewone ambtsbezigheden verrichten.

Getulio Vargas weer presidentieel candidaat

Rio de Janeiro — In een radiorede voor alle zenders verklaarde de vroegere Braziliaanse president Getulio Vargas toegegeven te hebben „aan de druk van politieke kringen en de wens van het volk" en in October voor de linkse arbeiderspartij zich candidaat zal stellen voor het presidentschap. Hij beschuldigde de tegenwoordige president, generaal-majoor Eurico Gaspar Dutra, van „het verknoeien van vijf jaar door traagheid en onzekerheid". De presidentsverkiezingen zijn op 3 October gesteld.

ACHESON EN 48 GOUVERNEURS VAN DE V.S.

White Sulphur Springs — Dean Acheson heeft op de jaarlijkse conferentie van gouverneurs van de 48 staten van Noord-Amerika alhier een beroep gedaan op de gouverneurs om hun steun te geven aan „punt 4" van het programma van president Truman voor hulp aan de onontwikkelde landen. De regering overweegt het lenen van ervaren functionarissen uit de Verenigde Staten voor het programma, aldus Acheson. Naar verluidt kost het de regering enige moeite deskundigen te vinden, die in afgelegen landen willen werken.

MIJNEN IN DE JANGTSE.

Hongkong — Volgens te Hongkong ontvangen berichten zijn twee buitenlandse schepen op de Jangtse bij Sjanghai op een mijn gelopen en gezonken.

BETERE BESCHERMING ATOOMGEHEIMEN.

Washington — De Verenigde Staten, Canada en Engeland voeren thans besprekingen over de wijze, waarop men de atoomgeheimen beter kan beschermen, zo heeft de Amerikaanse atoomcommissie verklaard.

CHURCHILL DRINGT AAN OP ENGELSE STEUN AAN PLAN-SCHUMAN.

Londen — Churchill heeft met een aantal leiders van de liberale partij in het Engelse Lagerhuis een motie ingediend, waarin de Engelse regering verzocht wordt deel te nemen aan de huidige besprekingen over het plan-Schuman. In de motie wordt de regering verzocht „in het belang van de vrede en van een volledige tewerkstelling de uitnodiging om deel te nemen aan de besprekingen over het plan-Schuman op dezelfde voorwaarden te aanvaarden als Nederland, namelijk, dat, als de besprekingen tonen, dat het plan onuitvoerbaar is", vrijheid tot zelfstandig handelen voorbehouden wordt. De motie zal de basis vormen voor een debat over het plan-Schuman in het Lagerhuis op Maandag as.

STAKING BEEINDIGD.

Wellington — De staking van de bootwerkers te Wellington, de hoofdstad van Nieuw-Zeeland, die twee dagen geduurd heeft, is Woensdag geëindigd. „De bootwerkers zullen toeslag op hun loon krijgen, wanneer zij „vuile lading" moeten lossen, en een premie als tegemoetkoming voor eventuele beschadiging van hun kleren bij het lossen en laden.

het nieuws van vandaag

De besprekingen in de gemengde commissie van de R.I.S. en de Djogja-republiek betreffende de vorming van een eenheidsstaat in Indonesië hebben reeds twee weken geduurd zonder dat er veel vordering is gemaakt, zo verneemt de speciale correspondent van Aneta vandaag van welingelichte zijde. Hatta gaf gisteren aan het parlement de verzekering, dat de besprekingen begin Juli zouden eindigen, maar waarnemers twijfelen er aan, of dit mogelijk zal zijn, indien de huidige interne moeilijkheden aanhouden.

Toenemende wrevel is in R.I.S.-kringen op te merken wegens de houding van de Djogja-leden in de gemengde commissie. Deze houding werd geschetst als „obstructie".

In Djogja, zo merkt de correspondent op, wint de overtuiging veld, dat het kabinet van de Djogja-republiek de kern moet vormen van het eerste unitarische kabinet en dat de wegeving van Djogja in haar geheel moet worden behouden. De leden van de R.I.S. in de gemengde commissie achten dit in strijd met de overeenkomst, die is neergelegd in het accoord tussen de R.I.S. en Djogja.

De Republikeinen wensen ook, dat Djogja als hoofdstad van de nieuwe eenheidsstaat wordt behouden, vooral om, zoals zij zeggen, „psychologische redenen". Zij maken weer bezwaar tegen de ontbinding van alle deelstaten — met inbegrip van de Djogja-republiek —, wanneer de eenheidsstaat is opgericht, ofschoon, zo zegt de correspondent, de Djogja-republiek hiermede aanvankelijk had ingestemd.

Wanneer de practische moeilijkheden, die een en ander mebrengt, onder de ogen van Djogja worden gebracht, is het antwoord van Djogjakringen, dat „Djakarta de woningproblemen even groot zijn als in Djogja".

Een andere moeilijkheid, waartegenover de gemengde commissie staat, is de kwestie van de samenvoeging van de ministeries der R.I.S. en die van Djogja en het lot van de ambtenaren. De Djogjase commissieleden stellen alles in het werk, dat al hun belangrijke ambtenaren in de ministeries van de eenheidsstaat worden opgenomen, dikwijls ten koste van de ambtenaren, die momenteel op de departementen werkzaam zijn en van wie velen na de souvereiniteitsoverdracht uit Djogja naar Djakarta zijn gegaan. De mensen in Djogja zijn ervan overuigd, dat de „Semangat" (het nationaal of revolutionair „bewustzijn")

Eenheidsstaat

van de Djogja-ambtenaren verreweg beter is dan dat der burgerlijke landsdienaren in Djakarta. De mening in Djogja is, dat „de Republikeinen, die in Djakarta belanden, spoedig worden aangetast door de koloniale atmosfeer, die daar nog steeds bestaat". De commissieleden van de R.I.S. beschrijven dit standpunt als een uiting van de onrealistische atmosfeer, die naar hun oordeel nog in Djogja heerst, en bovendien als een bewijs van zelfoverschatting.

Waarnemers maken zich bezorgd over de houding van Djogja, omdat zij van mening zijn, dat velen in de Republikeinse hoofdstad niet beseffen, dat zij de communisten en de extreem-linkse arbeidersorganisatie in de kaart spelen. Deze elementen gebruiken de nationale sentimenten om anti-RIS-gevoelens te kweken en om het politieke leiderschap van Djogja in de toekomst te verzekeren, omdat zij ervan overtuigd zijn, dat zij dan meer kansen hebben.

Het is ook duidelijk, aldus de correspondent, dat de linkse groepen van mening zijn, dat zij de zware pressie van de R.T.C.-overeenkomst gemakkelijker kunnen verwijderen, indien Djogja zo krachtig mogelijk aan het nieuwe kabinet deelneemt. In dit verband stelt de Partai Nasional Indonesia zich op 't standpunt, dat „zo lang de eenheidsstaat aan de R.T.C. gebonden is, deze eenheidsstaat niet echt is en staat niet gebaseerd op de Republikeinse onafhankelijkheidsproclamatie van 17 Augustus 1945". Het is dus duidelijk in welke richting de P.N.I. — waarin linkse invloeden zijn — zal werken na de stirhting van de eenheidsstaat.

Al met al is de verhouding tussen de R.I.S. en Djogja geenszins ideaal en de gemengde commissie zal nog vele problemen moeten oplossen, alvorens de eenheidsstaat een feit wordt, aldus de correspondent.

Nederland handhaaft rechten op Nieuw-Guinea

De Nederlandse souvereiniteit over Nieuw Guinea moet na 1950 worden voortgezet „in het werkelijke belang van het volk van Nieuw Guinea", zo verklaarde minister Van Maarseveen vandaag in de Eerste Kamer.

Zedelijke grondslag.

De zedelijke grondslag, waarop de overtuiging van de Nederlandse regering, waarvoor zij ook gedurende de RTC pal stond, berust, is gelegen in het belang van de bevolking van Nieuw Guinea en in de wens van de bevolking van Nieuw Guinea, voor zover deze reeds voldoende rijp is om haar belang te kunnen beoordelen. Nederland heeft tot taak Nieuw Guinea tot ontwikkeling te brengen, hetgeen allereerst wil zeggen, dat de bevolking moet worden opgebeurd uit het primitieve stadium van beschaving, waarin zij op het ogenblik verkeert.

Vóór alles moeten wij onze aandacht concentreren op de bevolking zelve en mede, naargelang de bevolking zelf tot meerdere ontwikkeling komt, zullen wij ook de economische ontwikkeling tot een betere kans op welslagen ter hand kunnen nemen.

Economische ontwikkeling.

Deze economische ontwikkeling eist nog diepgaande onderzoekingen, weloverwogen voorbereiding, geleidelijke uitbreiding en verbetering van het overheidsapparaat in Nieuw Guinea. Overhaasting zou ook op dit terrein slechts kunnen schaden aan de te betrachten doelmatigheid van de grote culturele, sociale en economische taak van het Nederlands bestuur. Indien men nagaat, wat het belang van de bevolking van Nieuw Guinea eist, dan is het niet twijfelachtig, dat dit belang volstrekt vordert, dat Nederland zijn taak ten aanzien van Nieuw Guinea voortzet.

Indonesië niet in staat.

Indonesië is namelijk vooralsnog volstrekt niet bij machte om deze taak over te nemen. Zo heerst in Indonesië een ontstellend tekort aan onderwijskrachten, dat nog in de naaste toekomst dreigt vergroot te worden doordien vele Nederlandse onderwijskrachten uit hoofde van de slechte materiële positie, waaronder zij hun werk thans moeten verrichten, hunkeren om terug te keren. Op medisch terrein is in vele delen van Indonesië een noodtoestand door volslagen gebrek aan een ook maar enigszins voldoend aantal medici. Ook op technisch gebied kan Indonesië met de krachten, waarover het zelf beschikt, op dit ogenblik bij lange na niet volstaan. Onder die omstandigheden zou het niet in het belang van Nieuw Guinea zijn, wanneer de last om Nieuw Guinea tot ontwikkeling te brengen op Indonesië werd afgewenteld.

Naar menselijke berekening zou daarvan slechts het gevolg kunnen zijn, dat de verder ontwikkeling voorlopig afgesloten wordt.

Spreker twijfelde in dit verband niet aan de goede wil van Indonesië ten opzichte van Nieuw Guinea, maar goede wil alleen is niet voldoende.

Het volk rijp maken.

Het ontwikkelingswerk van Nederland ten aanzien van Nieuw Guinea en Indonesië is in deze eeuw gericht op het tot een zodanige graad van culturele sociale en staatkundige rijpheid brengen van het volk van Nieuw Guinea, dat het in staat is eigen lot in handen te nemen en zich zelf te besturen. Wanneer Nederland het volk van Nieuw Guinea en Indonesië reeds op dit ogenblik vruchtbare besprekingen voeren, waarbij vooraf moet staan, dat de bevolking van Nieuw Guinea zover zal hebben gebracht, dat zij dat volk in volkomen vrijheid zelf zijn staatkundige status kunnen bepalen. Wil het zich in dat geval bij Indonesië aansluiten, dan zal Nederland geen bezwaar mogen maken. Wil het een eigen onafhankelijk volksbestaan leiden, dan zal Nederland ook daarin hebben te bewilligen. Wil het de band met Nederland in enige vorm bestendigen, dan zal Nederland daarin evenzeer moeten toestemmen.

Over de toekomstige status, die gebaseerd moet zijn op de wens van de bevolking van Nieuw Guinea, eens tot voldoende ontwikkeling gebracht, in volkomen vrijheid de eigen staatkundige status zal moeten kunnen bepalen.

Nederland vals beschuldigd.

Men heeft opgemerkt, dat Nederland thans minder geschikt zou zijn om Nieuw Guinea te besturen, omdat op Nederland het stigma van koloniale overheersing zou drukken. Spreker meende, dat men zo sprekende aan Nederland een historisch onrecht aandoet. Hij had reeds vermeld, dat ook in Indonesië de Nederlandse politiek in deze eeuw steeds gericht is geweest op de behartiging van de sociale, economische en culturele belangen van de Indonesische bevolking en dat Nederland voortdurend er naar gestreefd heeft de Indonesiërs een zodanige graad van ontwikkeling bij te brengen, dat zij in staat zouden zijn een eigen zelfstandig volksbestaan te voeren. Dit streven vond zijn afsluiting in de souvereiniteitsoverdracht. Dat deze in het Nederlandse volk een veel omstreden feit geworden is, vindt zijn verklaring in de omstandigheid, dat niet ieder ervan overtuigd was, dat de ontwikkeling van het Indonesische volk en de maatschappij zover gevorderd was, dat de souvereiniteit zonder schade kon worden overgedragen. Dit gemis aan overtuiging was zelfs te bespeuren bij velen, die op andere gronden meenden, dat een vervroegde souvereiniteitsoverdracht onvermijdelijk geworden was.

Maar dit alles raakt het tijd-

Recht tot het Hart

Te grote haast om een wederkerige dienst te bewijzen is een soort van ondankbaarheid.

stip van de souvereiniteits-overdracht, niet het beginsel. In beginsel hebben alle belangrijke Nederlandse partijen steeds verklaard, dat het souverein maken van het Indonesische volk het onveranderlijke doel van de Nederlandse politiek moest zijn. Hoe weinig van koloniale overheersing door Nederland mag worden gesproken, leert ook de verhouding, waarin Nederland staat tot **Suriname en de Nederlandse Antillen.**

Ten aanzien van deze gebiedsdelen, die een eigen regering en volksvertegenwoordiging hebben, aan welke de behartiging van de autonome belangen is toevertrouwd, zag de Nederlandse regering steeds als haar roeping het bijdragen tot verhoging van de geestelijke en stoffelijke welvaart van die gebieden met terzijdestelling van elke gedachte aan overheersing.

Spreker meende zich hiertoe te mogen bepalen en de slotsom te mogen trekken, dat alles ervoor pleit de Nederlandse souvereiniteit over Nieuw Guinea ook na afloop van dit jaar te bestendigen in het waarachtig belang van het volk van Nieuw Guinea.

PERSCONFERENTIE MET „elga"

Het grote probleem: gebrek aan locaal technisch personeel

Wij hadden onlangs een onderhoud met de Directie van de N. V. Technische Handelmaatschappij „ELGA", waarbij ons de moeilijkheden werden uiteengezet, welke dit technische bedrijf ondervindt bij het werven van geschoolde electriciëns voor haar installatie bedrijf.

De electriciëns nemen onder de vaklieden op Curaçao een speciale plaats in, omdat dit vak op Curaçao als zodanig pas zeer kort wordt beoefend. Op Curaçao wordt electriciteit immers slechts gedurende een twintigtal jaren op grotere schaal toegepast.

Het installatie bedrijf van de ELGA heeft op het ogenblik naast een hoofd-monteur en drie Europese electro-monteurs, slechts 20 locale vaklieden in dienst, waarvan zeven leerlingen. De ELGA zou meerdere locale vaklieden kunnen plaatsen, indien deze verkrijgbaar waren.

Hoewel gedurende 11 jaren electrotechnisch vakonderwijs aan de R. K. Ambachtsschool alhier gegeven wordt, verlieten in totaal slechts 43 leerlingen deze school voorzien van het diploma Electrotechniek.

De heer J. van Geelen, directeur van deze Ambachtsschool deelde aan de Directie van de ELGA mede, dat in de laatste 10 jaren 73 leerlingen het diploma autotechniek behaalden, 90 leerlingen het diploma bankwerken en 84 leerlingen het diploma timmeren. Gedurende de laatste 4 jaar slaagden respj. 4, 1, 5 en 4 jongens voor het diploma electrotechniek.

Gezien het feit, dat vele van de jongelui met het diploma Electrotechniek niet in hun vak werkzaam blijven en in verband met het steeds groter wordend aantal aan te leggen installaties, is het aantal beschikbare locale electriciëns beslist onvoldoende.

Bovenstaande cijfers moeten worden bezien in het licht van het feit, dat er behalve de ELGA nog andere electrische installatie bedrijven zijn en dat de electriciëns ook tewerk gesteld kunnen worden bij de CPIM, de KLM en andere bedrijven, welke een electrotechnische afdeling hebben.

Eigen opleiding.

De ELGA heeft systematisch de mogelijkheden onderzocht om de nodige locale electriciëns te verkrijgen of op te leiden. Besloten werd om in eigen bedrijf werklieden tot electriciëns op te leiden of te herscholen. Hiertoe werden in de laatste 4 jaren circa 100 werkzoekenden, zowel jongens, als volwassenen in dienst genomen.

Helaas is gebleken, dat slechts zeer weinigen de kwaliteiten bezitten om door een dergelijke scholing of herscholing en eigen initiatief in de electrotechniek te worden bekwaamd. Het bleek speciaal, dat vóór electriciëns de op de Ambachtschool te verkrijgen kennis klaarblijkelijk op latere leeftijd moeilijk te verwerven is.

De conclusie uit het voorgaande is, dat de Ambachtsschool als een vormend instituut onmisbaar is en dat het voor de industrie van het allergrootste belang is, dat het volgen van onderwijs aan de Ambachtsschool gestimuleerd wordt.

De lonen welke in de electrische installatie bedrijven betaald worden, kunnen zeker niet de oorzaak zijn van een geringere belangstelling voor dit ambacht, daar deze lonen zeer zeker gunstig afsteken ten opzichte van die welke in andere vakken betaald worden.

Loonschema.

Betreffende de loonregeling bij de ELGA deelde men ons mede, dat deze is vastgelegd in een loonschema, hetgeen na een nauwkeurig onderzoek en met behulp van door andere alhier gevestigde bedrijven verstrekte gegevens werd vastgesteld. In dit schema zijn de werklieden verdeeld in 3 groepen; t.w. ongeoefenden, geoefenden en geschoolden. Voor deze laatste groep is het bezit van een Ambachtsschool- of gelijkwaardig diploma voorgeschreven.

Voor elke groep is een minimum en een maximum uurloon vastgesteld voor elke leeftijd tussen 15 en 26 jaar. In deze schaal is voldoende speling gelaten om prestaties naar behoren te kunnen belonen. Boven de 26 jaar wordt bij de bepaling van het loon zo mogelijk rekening gehouden met het aantal dienstjaren, bijzondere prestaties, het werken als voorman en de sociale achtergrond van de werknemer. Op de basislonen worden nog toeslagen gegeven voor overwerk en soms premies voor het opleveren van goed werk binnen of op de vastgestelde tijd. Na een ononderbroken dienstjaar wordt 1 week vacantie gegeven met behoud van basisloon.

De werknemers van ELGA, wier inkomen groter is dan het voor de Gouvernements verzekering vastgestelde maximum, worden in het genot gesteld van een collectieve particuliere ziekte-verzekering. Bovendien wordt voor de werknemers met een zeker minimum salaris en een dienstverband van meer dan twee jaren een premie-vrije levensverzekering door ELGA afgesloten ten gunste van hun verwanten.

De hierboven genoemde loonregeling en sociale verzekeringen bieden de werknemers een zeer redelijk bestaan.

Vakonderwijs wordt gestimuleerd.

ELGA stimuleert het volgen van vakonderwijs bij haar employe's door de kosten hieraan verbonden voor de helft te dragen met een restitutie van de andere helft der les- en examen gelden, indien de employé zijn examens met goed gevolg heeft afgelegd.

Behalve dat een goed ambachtsman door zijn vakbekwaamheid verzekerd kan zijn van een behoorlijk bestaan, heeft hij daarnaast de voldoening van de uitoefening van zijn beroep.

Voor buitenstaanders is het misschien moeilijk voor te stellen, dat het vak van de electriciën evenveel voldoening kan geven als dat van een bankwerker, timmerman, schilder, meubelmaker, enz.

Inderdaad treedt het door de electriciën verrichte werk, wij denken hierbij aan leiding-aanleg, schakelinrichtingen, enz., niet op de voorgrond, doch zijn werk moet steeds aan hoge technische eisen voldoen en eist grote vakbekwaamheid. Met recht kan een electriciën dan ook trots zijn op zijn vak.

Gedurende de laatste jaren zijn op Curaçao grotere electrische installaties uitgevoerd, welke een zeer belangrijk onderdeel vormden van het complex waartoe zij behoorden. Wij noemen bijv. de electrische installaties in de KLM hangars te Hato, de moderne werkplaatsen van de CPN, de nieuwe waterdistillatie inrichting van de Landswatervoorzieningsdienst te Mundo Nobo, het Stadion, De Drukkerij De Stadt, de Röntgen-installatie van het Sint Elisabeth Gasthuis, enz.

Ons onderhoud met de heren ir. V. Henriquez, technisch directeur en C. A. Geevers, technisch bedrijfsleider van de ELGA, waarbij voorts nog aanwezig was als toehoorder van het Departement van Onderwijs, de heer H. H. v. d. Horst, bevestigt, dat het voor de toekomst van Curaçao noodzakelijk is, dat door de bevoegde instanties meer aandacht wordt besteed aan de problemen van het vormen van vaklieden.

Ten eerste zullen de jongens, die de Lagere School verlaten deskundige hulp moeten hebben bij het kiezen van een beroep en ten tweede zal het bestaande vakonderwijs aanzienlijk uitgebreid en gemoderniseerd moeten worden.

CURACAO

IN HET KORT.

Er waren gisteren maar 3 lichte aanrijdingen en 4 personen werden verbaliseerd terzake verkeersovertredingen. * De minimum temperatuur was 25.8° C (78,4° F), de maximum temperatuur 30,7° C (87,2° F).

EEN BELANGRIJKE BIJEENKOMST.

Zondag j.l. vergaderde het Bestuur van JPF met een delegatie van de vereniging Suriname, bestaande uit Voorzitter Robles en Ondervoorzitter Nassy, ter bespreking van diverse onderwerpen, w.o. de huidige situatie in Suriname. Beide besturen zijn voortdurend in nauw contact geweest met personen en instanties in Suriname en oordeelden het gewenst deze kwestie thans in brede kring te bespreken, omdat zij van partij-probleem thans geworden is een landsprobleem.

Wij rekenen op een grote opkomst en om elke Surinamer, dus ook niet-leden in de gelegenheid te stellen deze samenkomst mede te maken, werd de vorm gekozen, zoals in de advertentie tot uitdrukking gebracht.

SCHEEPVAART-BERICHTEN.

Willemstad van Bonaire; *Van Ostade* van P. Cabello naar Aruba; *Ragnhilesholm* van P. Cabello; *Santa Rosa* van New York naar La Guaira; *Helicon* van Aruba; *Laurits Swenson* van Christobal.

WILLY HAACK DROEG VOOR DE JEUGD VOOR.

Ofschoon wij wegens tijdgebrek slechts de eerste helft van de voordrachtmiddag, die Willy Haack gisteren in het Roxy theater voor de jeugd van de M.U.L.O.-scholen gaf, konden bijwonen, hebben wij, daar dit zo'n excellente gelegenheid was, de kans niet willen laten voorbijgaan, eens goede voordrachtkunst te beluisteren. De jeugd zelf, waarvoor deze middag toch georganiseerd was, scheen er echter anders over te denken, getuige de uitermate slecht bezette zaal.

De heer W. Meyer betuigde hierover in zijn openingswoord zijn spijt.

Wij vragen ons af, of een betere voorbereiding op de scholen, niet alleen voor deze specifieke middag, maar voor de voordrachtskunst en andere kunst-uitingen in het algemeen geen betere resultaten te zien zou geven. Uit het gedrag van de jongelui tijdens het eerste gedeelte van de voorstelling, bleek maar al te duidelijk, dat zij zelfs niet wisten hoe zij zich bij dergelijke gelegenheden gedragen moesten. Hinderlijk was beslist het betreden van de zaal, terwijl de kunstenaresse aan het woord was. Bij het minste geringste gerucht zat het grootste gedeelte van het jeugdige publiek achterom te kijken in plaats van naar het podium. Wij merkten een van de leerlingen op, die het zich een beetje comfortabel trachtte te maken, door een cigaret op te steken. Toen Willy Haack het podium betrad, werd er niet geapplaudiseerd, en zelfs na de eerste drie gedichten bleef het doodstil in de zaal, voor zover daarvan met het drukke verkeer rond Roxy op die tijd van de middag (half vijf) sprake kan zijn. Maar ondanks al deze belemmeringen, ondanks de sfeerloze omgeving, ondanks de aanvankelijk ongeïnteresseerde houding van het publiek en het onhebbelijk gedrag daarvan, wist Willy Haack de jongelui na nog niet eens al te lange tijd te boeien. En dit kunnen wij zonder enige overdrijving een overwinning noemen. Een overwinning, die eens te meer het grote talent van deze uitnemende voordrachtskunstenares onderstreept. De eenvoud en beminnelijkheid waarmee ze de kinderen aansprak, de „bescheidenheid" waarmede de gedichten en sprookjes werden gezegd, de natuurlijkheid van dit zeggen!

Met „bescheidenheid" bedoelen wij, dat Mevr. Haack niet aarzelde, om zich zelf weg te cijferen, om als het ware ruim baan te maken voor de schoonheid van het gedicht. Bij haar niets van dat overdrevene, waardoor „would be" voordrachtskunstenaars dikwijls het publiek zo'n afkeer van de voordrachtskunst inboezemen. En toen ze dan ook fors en stevig „Boerenland" van Jan H. de Groot gezegd had, gaf de zaal zich gewonnen. Er brak een werkelijk spontaan en enthousiast applaus los en kort daarna gaf men zich geheel over aan het prachtige sprookje van het „Meisje en de dood."

St.

Daar het niet mogelijk was om bij ons vertrek naar St. Maarten van ieder persoonlijk afscheid te nemen, roepen wij langs deze weg alle vrienden en bekenden een hartelijk vaarwel en een tot weerziens toe.

20 Juni 1950
FAM. H. TIESMA,
a/b m/s Willemstad.

ARUBA

SPORT VARIA.

(Van onze correspondent)

[Va]nwege de kerkelijke pro[cess]ie werden Zondag al de in [Ora]njestad vastgestelde wed[stri]jden van de A.V.B. uitgesteld [tot] een nader te bepalen datum. [Z]aterdagmiddag vonden echter enige wedstrijden plaats en waren wij getuige van de [wed]strijd van de overgangs[klas]se tussen de kampioenscan[dida]at Ajax en Pova. De eerste [...] minuten geleek het er op [dat] de mannen van Hermandad [en] de Ajaxieten eens zwaar te [...]n verantwoorden, doch toen [na] de rust het gehele Pova-elftal [op] onverklaarbare wijze in[zakte], was het voor Ajax geen [moe]ilijke taak de wedstrijd [me]t niet minder dan 6 — 3 te [winn]en. De Povakeeper heeft [ee]n zeer goede wedstrijd ge[spee]ld. Menig schot werd door [hem] onschadelijk gemaakt. De [mid]linie van Pova was het [sle]chtste deel van het elftal. Er [we]rd te mat gespeeld. Een vol[ge]nde maal beter heren!

De vastgestelde wedstrijd [Ato]mic tegen Lafama, welke [wed]strijd enige weken geleden [va]nwege de slechte gesteldheid [va]n het terrein niet door kon [gaa]n, ging ook Zaterdag j.l. niet [doo]r. Lafama verscheen niet, [ter]wijl de zustervereniging [va]n onze kampioen het ook [ma]ar beter oordeelde niet op [het] veld te verschijnen.

De scheidsrechter, die wel [ve]rscheen, kon weer heengaan. Aan het Bestuur van de A.V. [B.] is het thans de zaak om hier [een] ernstig onderzoek in te [ste]llen en het is hoogst noodza[ke]lijk, wil de thans op hoog peil staande sport op ARUBA niet met rasse schreden vallen. Afbreken is gemakkelijker dan opbouwen.

Op het Jong Aruba terrein [werd] de wedstrijd Jong Aruba [—] Jong Santa Cruz gespeeld. [Het] is een aardige aantrekkelijke [wed]strijd geworden, speciaal [v]oor de rust was het Jong Aru[ba] dat door open spel menigmaal de Santa Cruz verdediging in het nauw bracht.

Met een 2—1 voorsprong voor Jong Aruba ging de rust in. Na de rust zijn de rollen omgekeerd en is het Jong Santa Cruz dat het de Jong Arubanen danig lastig maakt. Doelpunten blijven aanvankelijk uit. Ongeveer 15 minuten voor het einde veroorzaakt een der Jong Aruba spelers een strafschop en even later heeft Croes de stand op gelijke voet gebracht. Ongeveer 5 minuten voor het einde kent de scheidsrechter aan Jong Santa Cruz weder een strafschop toe, welke in een doelpunt wordt omgezet. En met een 3—2 stand voor Jong Santa Cruz komt het einde. Zo wij later mochten vernemen heeft Jong Aruba tegen het laatste doelpunt protest aangetekend. De protestcommissie zal hier dus het laatste woord hebben.

En dan naar het R.C.A.-terrein alwaar de wedstrijd Arsenal tegen Marijke gespeeld werd. De Arsenal jongens wonnen deze eerste wedstrijd in de overgangsklasse met een magere 1—0 overwinning en nog wel door een doelpunt dat de Marijke speler zelf veroorzaakte. In elk geval een goed begin op de weg welke naar het begeerde doel leidt.

In het Wilhelminasportpark werd Zaterdagmiddag de juniorenwedstrijd R.C.A. tegen Estrella gespeeld. Het was wel opvallend hoe de jongens van Estrella in nette voetbal-kleding verscheen en R.C.A. junioren in hun vijf verschillende soorten shirts een wel wat rommelige indruk maakten. Heren van de jeugdafdeling van R.C.A, denkt er aan, dat de jeugd de toekomst is. In een aardige wedstrijd wonnen de jongens van R.C.A. met 3—0.

En tot slot van deze voetballerij de wedstrijd Don Bosco tegen de junioren van Jong Aruba, welke strijd op het Jong Aruba terrein plaats vond. De Don Boscoboys die alles op alles zetten konden het net zelfs niet één maal vinden, terwijl de Jong Arubanen met 1 doelpunt de wedstrijd wonnen en zo de begeerde en van belang zijnde puntjes thuis hielden.

R.C.A. — ARUBA JUNIORES.

Op Zondag 2 Juli, zal voorzover wij hebben vernomen een vriendschappelijke wedstrijd worden gespeeld tussen de oud rivalen R.C.A. en Aruba Juniores in het Wilhelminasportpark alhier. De opbrengst van deze wedstrijd zal besteed worden ten behoeve van de feestcommissie ter gelegenheid van het jubileum van de Eerwaarde Frères alhier.

HUWELIJK.

Maandagavond trad onder geweldige belangstelling te Oranjestad in het huwelijk Mejuffrouw Ina Croes, dochter van de heer en mevrouw Bertram Croes-Oduber en de heer Francisco Mulkay. Het huwelijk werd in de parochie kerk voltrokken door pastoor Burgemeester. Na afloop vond er een druk bezochte receptie plaats, waar wij vele familieleden, vrienden en bekenden bemerkten, waaronder Mr. L.C. Kwartz. Aan het jonge paar onze hartelijke gelukwensen.

SACRAMENTSPROCESSIE.

Zondag werd er in Oranjestad de jaarlijkse Sacramentsprocessie gehouden. Om half vijf hield pater Jansen een feestpredicatie in de Kerk. Hierna trok de processie door de straten van Oranjestad naar het rustaltaar bij het Mariacollege, voorafgegaan door misdienaars en koorknapen, door bruidjes, mannen en vrouwen. Bij het rustaltaar werd de zegen gegeven met het Sacrament.

Het was goed te zien, met welk een belangstelling en godsvrucht de processie gevolgd werd. Het gaf ons de overtuiging dat het Arubaanse volk ook een godsdienstig volk is, iets wat men in deze tijden hard nodig heeft.

PASTOOR SPEKLE GAAT HEEN.

Als er ooit een verrassend bericht op Paradera is gekomen, dan was het wel in afgelopen week, toen het bericht van mond tot mond ging, Pastoor Spekle gaat naar Curaçao. Immers in dit ene jaar heeft de Pastoor de harten van zijn Parochianen gewonnen. Met zeer groot doorzettingsvermogen heeft de Pastoor het werk, de Kerk op Paradera, ten uitvoer gebracht. Wij persoonlijk hadden het genoegen regelmatig contact met Pastoor Spekle te hebben, eerst toen hij in het bisschopshuis op Brionplein zetelde, later in het rectorshuis van San Pedro op Aruba en wat later in zijn pastorie te Paradera. Paradera heeft veel aan haar Herder te danken en ongaarne zal zij hem zien heengaan. Doch op 15 Augustus zal Paradera in de gelegenheid zijn haar Herder te huldigen en hem te danken voor al het werk gij deedt, immers op deze dag viert hun Bouwpastoor zijn Zilveren Priesterfeest en, naar wij vernomen hebben, zal hij hier op Aruba komen.

Pastoor Spekle, het moge U goed gaan op Otrabanda, Pastoor Van der Vaart, wij heten U hartelijk welkom op het gastvrije Aruba, waar U zich spoedig thuis zult voelen, want het is gelijk ons schone Brabant. Hartelijk en Gastvrij.

DR. DE HASETH MOLLER ORAKELT IN NEDERLAND.

In de „Nieuwe Courant" van 17 Juni jl. troffen wij een artikel van de bekende dokter, waarvan het slot als volgt luidt:

Curaçao en Aruba zijn welvarende landen. Vele Nederlanders en Surinamers zoeken er een bestaan. Het zijn vreemdelingen, die door velen worden beschouwd als bevoorrechten, die het eigen volk de mogelijkheid van het vervullen van goede posities ontnemen. Men vindt dat de drie Nederlanders en de Surinamer, die in de Staten tot de oppositie behoren, hun zetel ten onrechte bekleden.

Het streven naar goede verhoudingen is in het belang zowel van de Nederlandse Antillen als van Nederland, aldus de heer De Haseth Möller.

Morgen hopen wij het orakel in extenso aan het woord te laten.

WAT IS ER GAANDE BIJ DOW?

In de laatst gehouden vergadering der Staten van de Nederlandse Antillen vernamen wij scherpe critiek, die door de Arubaanse Statenleden geuit werd naar aanleiding van het ontslag van ongeveer 180 arbeiders bij DOW op Aruba. Bij een onzer laatste bezoeken aan Aruba is ons inderdaad ter ore gekomen, dat dit ontslag op handen zou zijn.

Waarom worden deze mensen ontslagen, zo zal een ieder zich afvragen. Het is ons onbekend, dat moeten de betrokken personen maar uitzoeken. Wel is ons bekend, dat er op Aruba gekke dingen gebeuren.

Zo toonde men ons langs de weg naar San Nicolaas kilometer-palen. Wij hebben het in een onzer vorige edities hier reeds over gehad en het blijkt nu dat onze correspondent destijds gelijk had met zijn bewering, dat niemand iets van deze palen afwist. Bij nader informatie is gebleken, dat noch de gezaghebber a.i., noch het hoofd der Politie noch de verkeersadviescommissie van deze obstakels afwist. Met als gevolg, dat de advisiecommissie verklaarde dat die palen moeten verdwijnen, aangezien het obstakels zijn voor het Veilig Verkeer. Deze palen zijn stevig in de grond geslagen, daarna nog eens met cement gevuld. Wanneer we eens gaan rekenen, komen we tot de ontdekking, dat hier veel werk door verricht is, palen aanbrengen, gat in de grond maken, palen in de grond zetten en gat vullen, palen met cement vullen. Dat zal alles bij elkaar wel enige lieve centen gekost hebben, hiervan had men zeker enige der ontslagen arbeiders loon kunnen betalen.

APOTHEKERSDIENSTEN: De Zondags- en avonddiensten worden deze week waargenomen te **ORANJESTAD** door **Botica del Pueblo**, Nassaustraat, tel. 1253; te **SAN NICOLAS** door **Botica Central**, B. v.d. Veen Zeppenfeldtstraat, tel. 5006.

SPORT

BONDSELFTAL TEGEN BOTAFOGO.

Zaterdagavond om acht uur speelt een Antilliaans Bondselftal een wedstrijd tegen Botafogo. De prijzen der plaatsen zijn: tribune ƒ 5.—, voor- en zijtribune ƒ 3.50, staanplaatsen ƒ 2.50.

Tevens werd gisteren op de gehouden CVB vergadering van de protestcommissie de protesten van Vitesse en Sithoc afgewezen, de stand van de onderbroken competitiewedstrijd Sithoc-Vitesse blijft dus 3—2 in het voordeel van Vitesse. De competitiewedstrijden op Vrijdagavond en Zondagmiddag komen door de wedstrijd tegen Botafogo te vervallen.

HARRY SNO ARRIVEERT DONDERDAG.

Met het KLM vliegtuig arriveert Donderdag de bekende Surinaamse welter-weight kampioen Harry Sno op Curaçao. Hij zal op 1 Juli in een gevecht van 10 ronden de Arubaan Young Carpentier ontmoeten.

De gezonde broederlijke samenwerking

Wij hebben het steekspel van de heren Viejou en de Wever tot nog toe zonder commentaar in onze kolommen opgenomen, maar het lijkt ons toch nuttig thans enige opmerkingen te maken, waarmede wij tevens de polemiek van ingezonden stukken als gesloten beschouwen.

Reeds eerder pleitten wij voor een Antilliaanse sportorganisatie, die alle sporten en alle eilanden omvat en dus voor wat de voetbalsport betreft voor een Nederlands Antilliaanse Voetbal Bond, (NAVB), te splitsen in afdelingen Curaçao en Aruba.

De huidige situatie, dat de CVB optreedt als een NAVB en de AVB wordt beschouwd als een club in de CVB, doet enigszins onprettig aan en zal steeds meer moeilijkheden opleveren, naarmate de sport zich op Aruba meer ontwikkelt.

Wij pleiten voor een in waarheid Antilliaanse sportorganisatie, die gezag bezit en uitoefent over alle eilanden.

De zinsnede van de heer Viejou: „Vanzelfsprekend heeft alleen de CVB het recht een Antilliaans elftal samen te stellen" legt de vinger op de wonde plek.

Op de duur zal de Curaçaos-Arubaanse wrevel, vooral wanneer deze wordt gestimuleerd door bitse ingezonden stukken over en weer tot uitbarsting komen en zien wij de AVB zich losscheuren uit CVB-verband. Waarom echter niet de koppen tijdig bij elkaar gestoken en een ware NAVB geformeerd, waarin CVB en AVB samengaan in een sterke bond en waarin de bestuurszetels worden verdeeld overeenkomstig het ledental. (Dus geen ocho ocho).

Een NAVB zou ook een echte Antilliaanse competitie kunnen organiseren van alle Antilliaanse eerste klassers en zou ons voetballeven meer kleur en spanning geven, en dus ook meer financiële kansen. Wedstrijden om het kampioenschap der Nederlandse Antillen tussen bv. de kampioenen van het district Curaçao en het district Aruba zouden recette stukken kunnen worden.

Het wisselen van hatelijkheden via ingezonden tukken helpt de sport niet verder, zeker: Curaçao is verder, heef meer beoefenaars, een stadion en een sterkere organisatie, maar juist de sportleiders moeten ruim kunnen denken.

Wij betwijfelen niet of het huidige actieve CVB bestuur zal de sportiviteit van een dergelijke suggestie naar waarde weten te schatten en maatregelen willen nemen om de voetbalsport in de Antillen de sterkste organisatie te schenken, zij telt een eminent jurist als voorzitter in haar gelederen, die zeker een en ander in de juiste vorm zal weten te gieten.

Laten de sportleiders eens een voorbeeld geven aan de politici, weg met het bitse gemok, op naar een NAVB.

CURACAO

VICIEUZE CIRKEL.

Een cirkel is rond en het vervelende daarvan is, dat men altijd weer op uitkomt op de plaats, waar men begonnen is. Dat ondervindt ook mr. Kwartsz, die zich tot taak heeft gesteld een nieuw CAB, oorspronkelijk op brede basis, te vormen.

Er werden reeds namen genoemd, de UNA stelde candidaten en wel naar de geruchten willen dr. Coco Arends en Kok, waarvan laatstgenoemde de portefeuille van onderwijs zou gaan beheren. Met vier door de coalitie te bezetten zetels zou de KVP, als zij de post van onderwijs in betrouwbare handen wist, een afwachtende neutraliteit in acht kunnen nemen.

Maar de moeilijkheden komen meestal daar, waar men die niet te verwachten heeft, in casu van de AVP, die, naar wij uit doorgaans zeer goed ingelichte en betrouwbare bronnen vernemen, het maar matig vindt, dat de UNA met drie afgevaardigden in de Staten, twee personen kan candideren voor het CAB tegen de AVP slechts een persoon (de heer W. Lampe, die genoemd wordt voor justitie).

De NVP-AVP en Marchena van Bonaire hebben bovendien een tweede man als hun candidaat aangewezen, nl. drs. E. Newton, van wie bekend is, dat hij in het demissionaire kabinet zo snel de plaats wist te poetsen, een zeer zwakke schakel dus in de rammelende CAB-keten.

De D.P. heeft gisteravond laat nog met de heer Kwartsz geconfereerd en ernstige bezwaren geuit tegen vier leden van de coalitie in het kabinet.

En zitten we op de cirkellijn met kabinetsformateur Kwartsz in de roos.

GEEN SCHEURING IN DE COP.

Gisteren verscheen „Beurs- en Nieuwsberichten" met de blote mededeling dat mevr. dr. Fränkel-Nieuwstraten en dr. Willy Maal uit de bestuursraad van de COP zijn getreden en dringt daarbij zonder meer in de kop de lezers de suggestie op, als zou dit bericht een scheuring in de COP betekenen.

Om de verstrekkende betekenis van dit bericht nader te verifieren leek het ons dienstig onze lezers terzake **betrouwbare** voorlichting te verschaffen en hebben wij ons om inlichtingen gewend tot het secretariaat van de COP.

Men deelde ons mede dat men het spijtig vond, — en terecht — dat de redactie van de „Beurs" niet eerst inlichtingen heeft gevraagd, waarschijnlijk zou dan de suggestie in de kop achterwege gebleven zijn.

Mevr. Fraenkel - Nieuwstraten en dr. W. Maal zijn, zo deelde men ons mede, inderdaad uit de partij getreden. Zij liepen al enige tijd met dit voornemen rond. Een verschil van mening, het bestuursbeleid betreffende, was de definitieve aanleiding om uit te treden.

Zij hebben dit bericht doorgezonden aan de redactie van de „Beurs", hetgeen hun goed recht is, maar zij hebben er geen andere verklaring bij gegeven, hetgeen correct te noemen is, daar het hier een zuivere interne aangelegenheid betreft.

De kop van de „Beurs", „Scheuring in de COP" blijft geheel voor rekening van de redactie van dit blad. Van een scheuring, zo vernemen wij, is geen sprake. Integendeel. Dat na ruim een jaar wijzigingen in de partijraad zijn gekomen, is niet meer dan natuurlijk en heeft met een scheuring als zodanig niets te maken.

Overigens heeft de COP advertentie oproep van enige tijd geleden een waar succes opgeleverd. Eerstdaags zal men meer horen.

Het oerwoud bepaalt de sfeer van het Surinaamse land

Primitieve dansen op de cadans der trommels

„Ba Wijam nanga Jarioppo, nanga gon saka, nanga Janefie..."
Broer Willem op Nieuwjaarsdag, met zijn weitas met jenever.

Zo luidt de vertaling van dit wonderlijk liedje en zo klonk het, eindeloos herhaald en gevarieerd, terwijl wij in een corjaal midden in de nacht over de rivier naar huis voeren. Van de drie bosnegers die ons vervoerden, lagen er twee te slapen, gehuld in witte lappen tegen de muskieten. De derde zat achter in de boot, wrikte met zijn peddel als met een vissenstaart en hield daarmede de lichte boot midden op de rivier, waar de stroom het sterkst was.

Wij kwamen langzaam vooruit en dat was voldoende om de volgende dag de dressine naar Paramaribo te halen. Het had enige moeite gekost om het zover te krijgen, dat de corjaal die nacht niet in een stille kreek bleef liggen, maar doorvoer; als compensatie voorwat het ons gekost had aan dram, blikjes sardines, chocola en tabak, kregen wij ineens dit nachtelijk solo-concert van stuurman Benjamino. Bijna onhoorbaar ging de fijn besneden paral door het water. Het oerwoud luisterde blijkbaar mee naar dat zacht watergeklots, want het was doodstil tussen de oevers, toen de roeier ineens ging zingen. Een vreemde melodie, op een toonladder, die met geen majeur of mineur iets te maken had, op een tekst, die wij eerst langzamerhand gingen verstaan, terwijl wij, in onze deken gehuld, luisterden naar de stilte om ons heen en het vreemde lied, dat daar ineens weerklonk.

Het was een van de liederen, die de Mattawaaiers alleen maar bezitten, zeide Benjamino en waar zij ook op dansen. Neen, van zijn Italiaanse naamgenoot en concurrent Gigli had Benjamino nog nooit gehoord, verzekerde hij ons. Wel wisten wij, dat hij een all round-muzikant moest zijn. Hadden wij hem Zondagavond niet als drumleider bewonderd, toen hij met zijn vingers uren lang het meest gevarieerde rhytme uit de bodem van een oude keukenpan had geslagen? Naast hem had nog een knaap gezeten, die met een eind hout op een leeg petroleumblik had geslagen en aan de andere kant zat er een heftig op een lege kist te timmeren. Eerst kwamen de kinderen van het dorp, de kleintjes voorop, die op hun derde jaar al beginnen te heupwiegen. Urenlang klonk het rhytme waarvan Benjamino de ziel vormde Steeds was het anders. Nu eens joeg hij het op, terwijl de zweetdruppels zijn roetzwarte kop deden glinsteren, dan weer werd het zacht en stierf het bijna weg. Het kon ook, midden in een heftig tumult ineens met een daverende slag eindigen.

Tegen tien uur kwamen de ouderen. Zij brachten meer variatie, meer temperament en nieuwe energie voor de drumband. Want dansen is bij de negers een primaire levensbehoefte. Ver in het oerwoud klinkt de cadans van hun trommels, vaak als een luguber monotoon geklop.

Als men ziet hoe zij rond een oude stallantaarn, die een fantastische gloed op hun draaiende lichamen tovert, uren lang in de meest grillige bewegingen kunnen opgaan, dan verstaat men iets van hun kunst: een van de weinigen, waarin zij zich met natuurlijk talent kunnen uiten, waarin zij alles om zich heen vergeten.

Komen eenmaal, later op de avond, de oudere dorpelingen, dan roept het publiek joelend steeds om meer. Een vrouw komt naar voren en kronkelt haar armen omhoog, terwijl haar heupen beginnen te draaien. De voeten staan dwars naar buiten en de spieren zijn tot het uiterste gespannen. De voet komt met kracht op de harde leemgrond neer, zodat de sterke tenen er gaten in slaan. Dan komt haar partner uit de menigte en zonder elkaar aan te raken dansen die twee in wilde furie rond. Soms bijna tegelijkertijd een voet naar voren brengend, soms ook alleen maar met arm- en voetbewegingen elkaar van alle kanten benaderend.

Een emmer „zopie-zopie" gaat rond, waaruit men nieuwe kracht drinkt en zo kan het diep in de nacht worden. Dan danst de hele groep door elkaar en steeds harder klinkt de drumband, terwijl de negers als in trance timmeren op hun primitieve trommels, maar steeds met oneindig veel variaties en nooit zonder ziel of betekenis.

Diezelfde Benjamino zat thans zijn liedjes te zingen midden op de rivier, in een stilte, die hoorbaar was. Af en toe werd het gezang onderbroken en peddelde de Mattawaaier weer enkele minuten, met zijn houten vissenstaart het water bewegend. Eens joeg hij een kudde apen, die hij met zijn scherp oor in een boom langs de oever had waargenomen, de schrik om het lijf door ineens met zijn peddle een klats water op te slaan. De dieren vlogen luid krijsend door elkaar en men hoorde ze van tak tot tak springen, todat het weer stil werd.

Een andere keer hoorde ik hem ineens midden in het donker van de nacht luid praten met iemand, die prompt uit de verte antwoordde. Het was een gouddelver, die volgens Benjamino nooit sliep. Een van die merkwaardige oerwoudbewoners, die jarenlang het witte zand met kiezel op een grote schaal met water mengen en kleine schilfertjes van het edele metaal verzamelen, dat hier na onzinnig veel arbeid inderdaad voor het grijpen ligt, tenzij.... men ineens een stuk vindt, zoals weleens gebeurt. „You can be rich in the twinkling of an eye" zeide ons een oud versleten mannetje met een rafelbroek aan zijn magere benen, die als een volmaakte copie van dokter Faust hier zijn leven slijt.

Urenlang hebben wij zo gevaren in de wonderlijke tropische nacht, waarin wij ons geen moment verveeld hebben. Alle herinneringen aan de ondervindingen van enkele weken kwamen als een film voor ons terug, al zagen wij maar vaag de contouren van de bosrand langs de rivier. Al hoorden wij slechts de mysterieuze geluiden uit het oerwoud: het sjirpen van de krekels, het gekrijs van een aap, of het verre geloei van „baboen", die geen nacht overslaat om het hele woud te overstemmen en alle zangers het zwijgen op te leggen; ook de stem van de Mattawaaier, die van broer Willem zingt en zijn jenever.

Een dag later, terwijl een sterke KLM-vogel ons van het vliegveld Zanderij omhoog trok, zagen wij Suriname voor het laatst uit de lucht: het oerwoud, dat zich zover uitsterkte als wij konden zien, leek een enorme bloemkooltuin. „Geen jungle, waar ter wereld ook, zelfs niet die van Malakka, haalt erbij", zeide ons een K.L.M.-piloot. Wij zagen de witte savannahs en de dorpjes langs de dunne zanderige streep door het bos, die het spoorlijntje Kabel suggereerde en de rivieren, die zich als luie slangen midden in de bloemkool hebben neergevleid en de stad, waar in zijn wit paleis de gouverneur woont. Wij zagen duidelijk, wat wij altijd hadden opgemerkt, ook als wij in Paramaribo op het ruime plein voor het gouvernementshuis stonden, waar toch allerlei Hollandse beelden zijn met een open rivier, een fort met dappere kanonnetjes en schepen, die de Nederlandse vlag voeren: dat de drukkende atmosfeer van het woud met zijn warmte, zijn stilte en zijn mysteries de sfeer is van dit land.

Mevr. Roosevelt bezoekt het stamhuis

Oud Vossemeer. — Mevrouw Eleanor Roosevelt, vergezeld van haar zoon Elliott en twee kleinkinderen, en de Amerikaanse ambassadeur in Nederland hebben vandaag het dorp Oud Vossemeer op Tholen bezocht, vanwaar de voor-ouders van de Amerikaanse Roosevelts stammen.

Het gezelschap werd verwelkomd door burgemeester J. J. Versluys en honderden dorpelingen; een deputatie van Ambon bood bloemen aan. De Roosevelts bezochten het 16de eeuwse stadhuis, waar zich onder de wapenschilden van de families van Oud Vossemeer ook dat van de familie van Roosevelt bevindt. Het gezelschap bezichtigde ook een grote 12-armige koperen kandelaar in de „Kroonkerk", die werd aangeboden door Johannis van Roosevelt, schoolmeester in Scherpenisse, die in 1787 overleed. Ook bevind zich in de kerk een doopvont met een inscriptie, opgedragen aan mevrouw Johanna Ermina van Roosevelt. Onder de geschenken, die mevrouw Roosevelt vandaag werden aangeboden, bevonden zich poppen in de traditionele Zeeuwse costuums, echte klompen en typisch Zeeuws suikergoed.

Later op de dag werd een diner aangeboden op de Amerikaanse ambassade.

VOLGENS INTERNATIONAAL RECHT HEEFT AMBON GELIJK.

Amsterdam. — Het ochtendblad van „Trouw" meldt, dat een commissie uit de Nederlandse vereniging van Internationaal recht, bestaande uit prof. dr. J. K. W. Verzijl, voorzitter, mr. K. van Rijckevorssel, mr. F. A. van Haersolte, mr. J. J. de Lint, in een prae-advies concludeert, dat de Republiek Zuid-Molukken terecht de onafhankelijkheid heeft uitgeroepen en gerechtigd is die onafhankelijkheid tegenover iedereen te handhaven. De commissie oordeelt, dat de RIS en het Koninkrijk der Nederlanden verplicht zijn tot erkenning van de bevoegdheid der Republiek Zuid-Molukken om in volle vrijheid te onderhandelen omtrent haar speciale verhouding tot die beide staten. De conclusie is o.m. gegrond op de overweging, dat de bevolking van Ambon in het gebied van de Zuid-Molukken een bevolking is van een gebied, als bedoeld in art. 2 van de Ronde Tafelovereenkomst. Zij heeft het recht zich tot een afzonderlijke deelstaat te vormen en daarna de definitieve constitutie van de RIS wel of niet te aanvaarden.

Wereldnieuws

PAUS MOET RUSTEN.

Vaticaanstad — Op advies van zijn arts moet de Paus het aantal audiënties, dat hij per dag houdt, verminderen.

AGENDA

WEST-END: „We were strangers" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „The Locket" 19 en 21 uur.

STADSSCHOUWBURG: Haagse Comedie met „Laura" 20.30 uur.

RIFSTADION Competitiewedstrijd: Jong Holland — Estudiantes 20 uur.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door: Zuster Brunings, Landhuis Habaai, tel. 3782.

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: Botica Juliana, Julianaplein 6, tel. 2400 en Botica del Pueblo, Bredestraat 82 (O.), tel. 3718

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: J. R. v. Geffen, tel. 1189 (dag en nacht).

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN: Telegraafkantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dag en nacht geopend.

Telegraafkantoor Handelskade 15: dagelijks van 07.00 — 24.00.

Telegraafkantoor Curaçao — Hato: dagelijks van 07.00 — 19.00

CHOBOLOBO: dining and dancing, 17.00 uur.

CUROM.

Woensdag: 18.30 Muziek voor de kinderen; 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 Zuidamerikaanse muziek; 20 Nieuws; 20.15 Programma voor de Strijdkrachten; 20.45 Conjunto-avond met „Estrellas del Oriente"; 21.30 Actuele causerie; 21.35 Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en sluiting.

P.C.J.

Woensdag: 19.00 Nieuws; 19.20 Vacantiespreiding in Nederland; 19.30 At the Jazz Band Ball; 20.00 Nieuws; 20.05 De West in Nederland; 20.20 Missiehalfuur; 20.50 Gram. muz.; 21.01 Sportpraatje; 21.11 Scheepsjournaal; 21.18 Avondwijding; 21.21 Nieuws en sluiting.

AVROS (19 meter).

Woensdag: 16.00 Reclame-uitzen... 16.30 Voor de jarigen; 17.15 Naar ... 17.25 Omroep-advertenties; 18.00 De ...naars van Lotex; 18.15 „Jazz"; ... Nieuws; 19.01 Klassiek Concert; 20.55 ...serie; 21.25 Nieuws en sluiting.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN:

C.P.I.M.

Telegram Afdeling: 23 — 7.30 uur Kokshoorn, tel. 2038.

Personeel Afdeling: W. Lambij, Bernh... laan 4, tel. 2330.

Materialen Afdeling: J. Nolte, Parkweg ... J.D., tel. 4324.

C.S.M.

Rederij: J. W. H. Zimmerman, tel. 2486.

Scheepsagentschap: 8 — 23 uur kant... tel. 2458—2551; 23 — 8 uur W. R. Eng...man, tel. 2304.

Dok Afdeling: J. Kraan, tel. 2839.

Bioscoop: Woensdag: „Rachel and stranger". Toegang boven 16 jaar.

Ons feuilleton

Mysterie B-29

5.

„Geef me die sleutel", beval hij, terwijl een tweede roffel op de deur begon en er nog een bevel volgde.

De Squid ging met zijn gewonde hand in zijn zak en reikte de sleutel over.

Weer stapte de man van de Geheime Dienst terug en keerde zich heel even om, om de sleutel in het slot te steken.

Een deel van een seconde verdween de Squid even uit zijn blik, maar dat was genoeg. Het lege pistool verliet de hand van de Squid en hij bukte snel.

De man in het grijs vuurde, toen het pistool hem tegen het hoofd vloog.

Een lach was het antwoord en de Squid stapte terug, sprong naar het raam en haastte zich er door heen.

Met een zwaai viel B 29 tegen de deur, één hand aan zijn gezicht, terwijl de andere het deurslot zocht.

Toen hij de sleutel omdraaide, vloog de deur open en twee politie-agenten stormden het vertrek binnen.

„Het raam', hijgde de man in het grijs zachtjes, en kromp in elkaar: een lelijke rode vlek tekende zich op het masker boven zijn oog af.

De voorste van de agenten sprong naar het venster en riep middelerwijl bevelen.

„Naar beneden, Bickers! de nooduitgang! Haast je!"

De tweede man werkte zich door de kleine groep toeschouwers, die de hemel weet waar vandaan gekomen was, heen, en rende de bouwvallige trappen af.

Buiten, op het platform van de brandladder, tuurde de eerste agent de donkere nacht in.

En terwijl hij in die lege donkerte staarde, wist hij niet zeker of zijn zenuwen hem parten speelden, of dat hij werkelijk iemand spottend hoorde zeggen: „Ditmaal niet, vriendje!"

JERRY DE BOEF.

Aan beide kanten van de weg verdrongen plezierzoekers en werklui elkander: geanimeerde conversatie klonk op, en nu en dan kon men een heldere lach boven het lawaai van het verkeer uit horen. Krantenjongens schreeuwden en de auto's toeterden.

Inspecteur Elveden was door deze vrolijke morgen zo sterk aangegrepen geworden, dat hij er zich bijzonder in de puntjes voor gekleed had.

Vers geschoren, baande hij zijn weg door de menigte, keurig in een donkerbruin costuum gestoken. De ietwat afhangende rand van zijn hoed overschaduwde zijn knap gezicht, en zijn pochette kleurde uitstekend bij zijn fraai gestrikte das. Donkerbruine schoenen maakten zijn persoonlijkheid geheel af. Velen keken de knappe gestalte van die man der recherche eens na, zoals hij daar voortliep, schijnbaar onbewust, van wat er om hem heen gebeurde.

Hij kocht een krant en, een beetje grimmig, bemerkte hij, dat de „Mail" alweer een artikeltje had over de Squid en, onder het voortgaan, las hij het verslag door der laatste wetsovertreding: een bankroof. Er boven stond:

„DE SQUID LEEFT NOG".

Een ironisch glimlachje speelde om de lippen van de inspecteur, toen hij de toegevoegde oplossing van het geval las. Die opheldering werd gegeven door een bekend schrijver van geheimzinnige geschiedenissen en bevatte zoveel als een goede raad aan de politie, om de zaak nu eens aan te pakken, volgens het voorschrift van de geleerde schrijver. Met kwalijk verborgen genoegen, maakte hij bij zichzelf de opmerking, dat die receptjes al toegepast waren, doch zonder het succes te behalen, dat de schrijver verwachtte.

Terwijl hij het krantenverslag nog over las, bleef de inspecteur plotseling staan en keek achter zich naar de slungelige gestalte van iemand, die hem pas voorbijgelopen was in tegengestelde richting.

Blijkbaar onbewust van de belangstelling, die hij gaande gemaakt had, vervolgde de man zijn weg in de richting van Charing Cross.

Verscheidene voorbijgangers keken hem nieuwsgierig na, toen hij voorbijging. Zijn schoenen, ongepoetst en gebarsten op de neus, waren gedeeltelijk verborgen door de lange, uitgerafelde broekspijpen, die over de grond sleepten, zijn jas en vest, herstelde overblijfselen van andere costuums, waren gevlekt en kaal en om zijn hals droeg hij een versleten, vuile zijden sjaal ter vervanging van boord en strik. Een gedeukte en stoffige dophoed, met meer dan één spoor van de tand des tijds, stond scheef op zijn hoofd.

Met een peinzende uitdrukking in zijn donkere ogen, keerde de inspecteur op zijn schreden terug en terwijl hij de krant opvouwde en onder zijn arm nam, volgde hij de ander.

Bij het Adelphi Theater haalde hij hem in en tikte hem even op de arm.

De man trok zijn handen — blijkbaar ter afwering — uit zijn zakken en keerde zich snel om.

Hij had nu niet bepaald een erg innemend gelaat, en met een steelse blik keek hij de inspecteur van onder zijn borstelige wenkbrauwen aan. Langzaam hief hij een groezelige hand op, om zijn knevel, die aan weerszijden van zijn mond afhing, een beetje te aaien.

Zijn ingevallen, ongewassen wangen waren van een vuilgele, ongezonde tint en zijn kin scheen merde door een baard van een dag heen.

„Goeden morgen, Jerry", zei Elveden luchtig, naast de ander oplopend.

Jerry de boef keek zijn metgezel eens bedachtzaam aan en vervolgde toen zijn weg.

Evenals vele anderen, vertrouwde hij die kalme en vriendelijke stem niet erg had. Men zou er zich wel eens door kunnen vergaloppereen, en die amicale toon, die er in lag, had al menigeen dingen doen zeggen, die hij beter voor zich had kunnen houden.

„Goeie hemel", mompelde hij, met zijn merkwaardige hese stem, „ben jij het. Ik tref het nou ook helemaal niet meer, de laatste dagen."

De inspecteur bleef de gelijkmoedigheid in persoon.

„Och, kom nu, Jerry", zei hij, met een vriendelijk glimlachje, „zo moet je een oude vriend toch niet behandelen."

„Vriend", grinnikte de boef. „Dat is het nauwste. Enfin, wat ben je op het spoor?"

„Nou, ik herkende je, hé? daarom liep ik terug om een praatje met je te maken."

Jerry gromde en keek de ander eens van opzij aan:

„Ja, en ik dacht jou te herkennen, en daarom haastte ik me, een praatje te voorkomen", zei hij mopperend, „ik hou van jou praatjes niet zo heel veel, meneer Elveden. En wat is het zijn? Het gaat toch zeker niet om mij, wel?"

Verontwaardigd keek hij de inspecteur aan.

„O, helemaal niet, Jerry", zei Elveden vleiend, „je leidt op het ogenblik een smetteloos leventje, je hebt, zover wij tenminste weten, nog niets uitgehaald."

Wordt vervolgd.